

Գերարգելոյ և գերխնամտի տեսան տեսան
Մխիթարայ Աբրայի

. . . արդ սուրբ Օնոֆրիոսի թաղէն չուեալ, եկի առ գօլէճն փօնթէսիսթու՝ հան-
դերձ տէր Օհանիւն, և փոքրաւորիւ միով, այսօր է օր է, որ բնակիմ աստ ընդ հասա-
լակութեան: Գիտեմ որ այժմ գտանիս ներ զբաղմանց շինածոյն, տացէ տէր գերջանիկ
վերջաւորումն, սակայն շնորհ առնես, և միջնորդիւ միով տեղեկանայցես թէ յոյնք՝ նոր
ձեռնադրեալ եպիսկոպոսացն զորպիսի վկայականս տան, ի վերայ թողտի՝ գրեն, թէ
մագաղաթի. կնիքն ի վերայ նորա՞ է իբրև զմերն, թէ ի վերայ զուսուչունի հանգոյն
լաթինացոց. Տէկիրմէն ատասին, որ կոչի միւլոյ, լոկ եպիսկոպոսարան է՝ թէ մէթրօ-
փօլիթան է: Փութով տեղեկացեալ զիսկն՝ գրեսցես ինձ, զի ներ խօսակցութեան վիճա-
բանողաց մինն՝ խնդրեաց յինէն խորհրդաբար իմանալ զվերոգրեալն և յոյժ թախան-
ձեանց, որ հարկաւորեցայ գրել, զայս առաւել կարես իմանալ ի ուղղափառ եպիսկոպոսէ
նոցին՝ որ ի վանքն մեր պատարագեաց. կամ ի այլոց՝ որպէս և հաճիս, վասն զի են և
գոն բազումք ի տեղւոջդ՝ որք գիտեն յոյժ բարեպէս : . . .

Գերարգելութեան քում նուստ ծառայ

1736 ի գօլէճն
Փօնթէսիսթու
Մայիսի 18

Յօնան Եպս. Սեպաստիոյ

ԼԲ.

Կարդալով հետեւալը՝ միակ խորհրդածութիւննիս պիտի ըլլայ՝ թէ անցեալը
իրական ապացոյց մ'է որ կը յորդորէ չհաւատալ բնաւ ամուլ խոստումներու՝ մինչև
անոնց իրականութիւնը:

Վերապատուելագունեղի տեսան տեսան Աբրայ Հօրն մերոյ
Մխիթարայ Աստուածաբանոչրեան վարդապետի
և այլոց մերայնոց բնաւիցն

1726 Յուլիսի 1. ի Կոստանդնուպոլիս

. . . Մեծ վրէժխնդրութիւն գոյ աստ ի Ստամպոլ Էֆէնտիսուն վասն զգետոց
և մուճակաց հայոց և յունաց և կանանց, զի բազմաց կանանց հրապարակաբար ի ճա-
նապարհի զթարփոշն հատին, և զօձիս վերարկուացն, զղեղին մուճակ հագանիլն արգի-
լեցին, թէև իցէին ի ներքոյ դրօշակի այլոց ազգաց. և այս ամենայն վարկանի պատ-
ճառեցեալ գոլ ի յաւերմանէ զօրաց տանկաց ի հայոց, թէպէտ ոչ գոյ ձայն և խօսք
զայսմանէ յայտնի: Նաև արար ի վերայ ձիանց բեռնակրաց զսլագունս ի վերայ սէմէրից,
զի մի նստիցին յետոյ տեարք ի վերայ նոցին, մինչ թափիցեն զբեռինս, այլ հանգիցին,
և տեարք հետիոտս գնայցեն: Նաև օր աւուր նոր ինչ արտակայանայ, և գոյ ձայն թէ
կանայք հայոց և յունաց զսեաւ մազէ ֆէրէճէ զգեցուցանելոց են, Աստուած վերջ բարի
տայցէ: Ի յանատուր մեծ խառնակութիւն և աւերումն գոյ ի բազում տեղիս, թէ պատ-
ճառաւ քննութեան ուղղափառութեան և թէ պատճառաւ զօրաց անօրինաց անցաւորաց: . . .

Հայր Միքայէլ վ. Սեբաստացի